

13. Jun. 1830

FAKTA

Dato:

13. Jun. 1830

Sidetæl:

Dagbog A, side 16 recto-verso og 18 recto-verso

Dagbogens placering:

Det kgl. Bibliotek NKS 2923, 4°

Omtalte personer:

Frederik Emil Bretton

Gregers Daa

Gerhard Faye

Wilhelm August Faye

Christian Michael Rottböll Friis

Frederik Deichmann Hasselbalch

Christian Holger Ludvig Haxthausen

Elise Rørbye

John Rørbye

Niels Leth Schiønning

Lauritz Schjødte

Fridericha Wilhelmine Schönheyder

Johan Franciscus Gottlieb

Schönheyder

Martin Reinhart Ursin

Trykt udgave:

Georg Nygaard: "Maleren Martinus

Rørbyes Rejsedagbog 1830",

København 1930, s. 30-33

TRANSSKRIFTION

Den 13de Juni.

Det har idag været en munter Dag for mig. Veiret forandrede sig fordeelagtig fra igaar og jeg fik ikke nogen Grund til Klage. Da jeg om Morgenen havde drukket mit Thevand som her just ikke var synderlig godt og ved samme Leilighed tænkt en Smule paa hvorledes vel det paa denne Tid kunde see ud hjemme, om John¹ og Elise² vel ogsaa parraderede ved Caffebordet; gik jeg hen at hente Nøglen til Domkirken hos Graveren, hvorom jeg igaard havde gjort Aftale, og tegnede der et Par Timer; da Gudstienesten begyndte holdt jeg op, og efter at have gjort Her Organistens Bekjendtskab, gik jeg til den •16 verso• Søndre Sogns Kirke, som jeg endnu ikke havde seet for Inden. Jeg [fandt] en ret smuk Kirke med godt kryshvælvede Buer, paa de blaaemalede Stole var malet Syschetter af Bibelen og Orgelet var temmelig haart i Tonen men Sangen ikke saa heel gal. Da jeg ønskede at høre det smukke Orgel i Domkirken i heele sin Kraft, gik jeg igjen tilbage og fandt mig paa en Maade skuffet, da Organisten just ikke trakterede det som jeg havde ventet, især fore kom hans Forslag og Præluderen mig meget smagløs, Drengenes Sang forværrede det endnu meere da een endog udmærkede sig paa den mest skjærende Maade. Her Pastor Ursins³ Messen var noget nær hvad jeg havde ventet, han synes ikke at være synderlig musikalsk. Jeg forlod Kirken hvor der idag var Communion, hvortil især simplere Folk havde indfundet sig og gik hjem for at bestille Befordring til næste Dags Morgen. Kl 12 kom Baron Breton⁴ for at afhente mig, jeg gjorde først en Visite med ham til Stiftamtmand Schiønheider,⁵ en meget galant og artig Mand, og gjorde her en lille Buk idet jeg heele Tiden titulerede hans Søster⁶ for Frue, noget hvori jeg dog stod til at undskylde da jeg ikke kjendte en eneste af Familien. •18 recto• Siden besøgte vi Rector Hasselback⁷ i hans Huus, hvor jeg traf ham at være den samme godlidende Mand som han ved første Øjekast havde forekommet mig, hans Kone af et just ikke kjønt og temmelig koparet Udseende har en ganske rask Figur og et meget munter og ligefrem Væssen. Da jeg kom paa Tale om Faye⁸ beklagede han meget hans Uheld med hans Børn og nu med Vilhelms⁹ [overstreget: hvem] [Sygdom] han [overstreget: forresten] roste [ham] som et dueligt Menneske med gode Anlæg. Jeg blev af Rectoren inviteret til at tilbringe Aftenen i hans Familie efter først at have gjort den omtalte Tour til Hald, hvortil han og hans Kone i Rectorens egen Vogn vilde kjøre os. Hos Breton spiste jeg til Middag [jeg besaae først i Kirken en vis General Daa's smukt drevne Messing Kiste som Stiftamtmanden havde gjort os opmærksom paa] og kjørte derpaa med de 2 Familier til Hald. Paa Veien traf vi Etatsraad Schiønning¹⁰ og Assessor Haxthausen,¹¹ som havde bestemt den samme Tour ved hvilken Lejlighed jeg ogsaa gjorde deres Bekjendtskab. Hald overgik min Forventning idet jeg der fandt Alt det foreenet som man kunne ønske sig paa et saa lille Strøg, den smukke Søe

er omkrandsset af Skov, Marker og paa den ene Side af en mørk Hedebakke som just ikke tager sig ilde ud. Da vi betragtede det heele ypperlige Partie som laae udfoldet for os blev Søen end mere interessant ved et Par Baade fra Gaarden som seilede frem og tilbage opfyldte med Damer og Herrer af den Molkiske og andre Familier. Der er en meget •18 verso• smuk Spadseeretur fra den herværende Mølle langs op af en lille Dal yperlig bevoxet med forskjellige maleriske Træer, som til Deels hælde ud over den dybere rislende Bæk. Vi drak The paa et Sted hvorfra vi havde en smuk Udsigt og efter at vi havde beseet den anden Deel af Søebredden hvoraf der slynger sig en smuk Stiie fort begave vi os paa Hjemveien, da Etatsraaden og Haxthausen vilde et andet Sted hen. Vi kom forbie den nuværende Bygning paa Hald, som er den 3die der her har staaet da begge de andre, som vare nærmere Søen nu ere aldeles ødelagte, af den ene seer man endnu Ruinerne; ved den nuværende er intet mærkeligt. Den temmelig gode Vei førte os skjøndt et Uveir, som siden brød løs, heele Tiden truede os, tørre til Byen hvor vi stege af hos Rectoren. Jeg traf her Byens Provst, Her Schiødte¹² og Søster, med hvem jeg gjorde Bekjendtskab. Da jeg om Aftenen ytrede at jeg vilde paa Veien til Schive beseede i Mønsted og Daubierg værende Kalkgruber, blev jeg af Rectoren tilbuden et Brev til Præsten der paa Stedet Her Friis,¹³ som jeg naturligviis modtog. Da vi havde spiiet tog jeg Afsked fra disse meget artige Familier og begav mig hjem for næste Dag at tiltræde Reisen.

¹ John Rørbye Rørbyes yngste storebror.

² Elise Rørbye, Rørbyes storesøster.

³ Martin Reinhart Ursin.

⁴ Frederik Emil Bretton.

⁵ Johan Franciscus Gottlieb Schönheyder, far til Frederik August Schönheyder, som Rørbye havde mødt på Asmild dagen forinden.

⁶ Formodentlig Fridericha Wilhelmine Schönheyder .

⁷ Frederik Deichmann Hasselbalch.

⁸ Gerhard Faye, amtmand over Thisted amt og gift med Rørbyes moster, Karen Christiane "Kassa" Faye, f. Stockfleth.

⁹ Wilhelm August Faye, Rørbyes fætter, som var alvorligt syg og døde senere samme år.

¹⁰ Niels Leth Schiønning.

¹¹ Christian Holger Ludvig Haxthausen.

¹² Lauritz Schjødte.

¹³ Christian Michael Rottböll Friis.

Anden Totemanden, Lyngtoven, Kropen og Tidretten.
Jeg skal for første Gang gaa med Skis og alle
maaned og skal endog at fjerne det viintte Kalkstykke; de
maaned bragte mig meget igennem Duvor, Linn og and-
maaned til at brude og at fjerne mig yderligere; den
dog som givne fjerne en lille Kalk for meget saa
dant fjerne. til imorgen og jeg anstodt af
Bretten til at givne den hove end den til Skald, jeg
fugten den Kalk til gaae glig de statenat Gubledsiden
glad og vande og fjerne den med en gaaen. den 13. Juni
Sak Lap og dy. Koral en imorgen og for mig Koral
Koralen det fjerne og fra sig og jeg sid alle
nyen fjerne til Skald. De jeg alle fjerne fjerne
Koralen mit fjerne som for just alle man fjerne
by gaa og ved fjerne fjerne Koralen an fjerne
fjerne val det gaa den til fjerne som at
fjerne, an Koral og Elis Koral som gaaend med
Koralen jeg sid jeg som at fjerne fjerne til Koral
Koralen som fjerne fjerne jeg igaa fjerne
gaae Koral og fjerne den nu fjerne, de fjerne
Koralen fjerne fjerne jeg og fjerne fjerne gaae
je fjerne fjerne fjerne, sid jeg til den

Da den Konge Livet, som jeg unden alle Lande fandt
for Tidens, som jeg nu vil skrive Livet med god Ting
fandte Alene, saa se blaarmalende Balle med en
det tyffestunde af bibelen og Orget nu temmelig
fandte i konen som Sangen ellers saa fint gal.
Da jeg indstod at fane id. funder Orget da nu.
Livet i saale som Eraste, gid jeg agter til bage og
fandte mig saa nu. Mødet i Balle. Da Orget blev
juss alle temmelig id. som jeg fandt prædike, isen
forn den som Loup og i Valstrømning mig mangt
fuglede, strængere Wang, som overalt id. anden
interu da nu endag indvordede sig saa den runde.
Kjendte Maude. For fælle Orget maffan man
noget vor fandt sig funder maude. som funder id. at
denne funder id. missidale. For funder Livet funder
den id. den funder id. funder id. som funder id. told
funder indfunder sig og gid funder funder at balle
Loup og id. funder id. Mødet. 21/2 den
Loven Orget funder affunder mig jeg goudt funder
nu Orget id. funder id. funder id. funder id.
nu mangt galent og id. Wang, funder goudt funder
alle Reid id. som funder id. funder id. funder
Loup funder id. funder id. funder id. funder id. funder
indfunder id. funder id. funder id. funder id. funder id.

218
Hidderen Lad mig ha mi Arbeten Flareback i sans Gunge
jeg troer dem at more der sunnen yndelende Mund som
jan end forstis Optakt sands forsaumning, sans
Loud af atspillets Ligt jeg taenkte Egetillidstam
sans om spante wdt Lige og at udygt mindere og bays
som Doffan. La jeg Lige gan Hala en Day tillagndt sel
uuyt sans Udd med sans Loun og in med Nethelrad
Hjort aus san forresten afstet som ad firlyk Munnens in
gud Alag. Jeg blew af karitoren indstundt atal tillou
ogs Althun i sans karmiler efter forst at yungest den
an Halde Lige til Hald, skowid san og sand Loun i
Loutorans man Wagn Lild Loun og. For Breton gift
jeg Loutorans gift og Loutorans gift og Loutorans gift
jeg til Hald og gift og Loutorans gift og Loutorans gift
Hald. La Daim troer mi Labraad Loutorans og Loutorans
Loutorans Loutorans, sans sandt Loutorans den Loutorans Loutorans
and for den Loutorans jeg og sa gjord Loutorans Loutorans
Loutorans. Hald og Loutorans Loutorans idet jeg der
Loutorans at de Loutorans som man Loutorans og Loutorans og
sa Loutorans Loutorans, den Loutorans. Den nu Loutorans og Loutorans
Loutorans og sa den nu Loutorans af nu more Loutorans Loutorans
Loutorans Loutorans Loutorans og sa mi Loutorans Loutorans Loutorans
Loutorans Loutorans Loutorans Loutorans Loutorans Loutorans Loutorans
and Loutorans Loutorans and at Loutorans Loutorans Loutorans
som Loutorans Loutorans og Loutorans Loutorans and Loutorans Loutorans
of den Loutorans og Loutorans Loutorans. Den nu nu Loutorans

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

færdig beqvæmlig for den fornøiede Nolle laags
 og af den lille dal upatly beqvæet med den Gallaga Jern-
 Skifte brenn; som bestaude soldt indvæde den dybste
 viflandt blid. Pæ især den saa at stad sigge for ni
 fænde nu pænt Disig og affore at ni fænde befarde den
 anden deel af den borden for og den flygt sig nu pænt
 Pæis forklægt nu og saa fæmmander, sa Chabouanten
 og Hantangen mæde skæntet stod for. Pæden forbr
 den ni norand Ligning gæd Hald, som nu den B den for
 for staart sa Bæge de anden, som naar norand som
 nu nu alderat ørløst, af den nu pænt man mæde
 Linnær, med den norand nu restat mædeleis. den
 sumulig æde den fæde og fæjndt at Bæke, som
 fæde sig Bæde, fæde den Bæde og, Bæde til Bæde
 for ni fæde af for Bæde. Pæ den for
 Lænt for Bæde, som Schwette næst Bæde, med Linnær ig
 gæde, Bæde Bæde. Sa pæ nu Bæde fæde at
 pæ mæde gæd Bæde til Bæde Bæde sa. Minsted og
 Bæde mæde. Bæde Bæde den pæ af Bæde Bæde
 Bæde at den til Bæde den gæde Bæde den fæde, som
 pæ naturlig mæde. Sa ni fæde fæde tog pæ af
 Bæde for den mæde Bæde fæde og Bæde nu pænt
 for mæde den at Bæde Bæde. den 14. Juni pæ fæde
 Bæde mæde og Bæde Bæde 57 mæde med Bæde.